

трима невинни българи и потурчиха насила седемъ девойки. Това нарани душата на цѣлия народъ. Всичко това той тегли, само защото е поискалъ да си има свои единородни архиереи. Ето до каква степенъ достигна порочността и злобата на цариградската патриаршия и на епархийскитѣ гръцки архиереи“.

И нататъкъ Селимински излага, какъ българитѣ въ отчаянието си прибѣгвали до католицизма или исляма; какъ тѣ, лишени отъ защитата, оказвана на гърци или сирийци подъ Турция, отдавна вече се изселвали; какъ преселенитѣ, поради лошъ климатъ, нови обществени условия и разни неудобства въ чужбина, загубили много въ материално и морално отношение, забравяйки езикъ и губейки народно съзнание; и какъ накрай българитѣ, гонени отъ архиереитѣ си и отъ властта поради своето национално развитие, биватъ принудени да прибѣгватъ до религиозно отцепване и до нежелателно повдигане противъ правителството. „Виждайки голѣмата опасност и пропастъта, предъ която стои нещастниятъ ни народъ, ние найгорчиво скърбимъ и пишемъ това до Ваше преосвещенство, само да се утешимъ нѣкакъ“.

Селимински вѣрва, че това обяснение предъ влиятелния Порфирий Успѣнски е направило голѣмо впечатление въ нѣкои руски кръгове. Сжщото очаква той и отъ своя твърде обстоенъ мемоаръ по черковния въпросъ, връченъ на 8 декемврий 1846 г. на руския вицеконсулъ въ Букурещъ Дашковъ, влиятеленъ тогава дипломатъ.

Въ 14 точки тукъ се изброяватъ и анализуватъ всички сжществени въпроси и факти отъ гръцкото духовно владичество въ България, за да се нахвърли една потресна картина на положението въ страната и се обоснове всеобщиятъ повикъ за народна иерархия. Повтаряйки нѣкои исторически справки и доводи отъ изложението до Успѣнски, Селимински зачеква въпроса за продажбата на владишкитѣ катедри въ патриаршията и за последвалитѣ отъ това произволи при събиране на владишкитѣ данъци и такси; тоя за планомѣрното елинизиране на черквитѣ и училищата, въ ущърбъ на българската родна просвѣта; тоя за пагубната пастирска дейность и порочния животъ на редица митрополити; тоя за безмилостното преследване на всички български духовни лица, учители или